

**ΑΡΧΙΖΕΙ
ΜΕ ΕΜΑΣ**

**COLLEEN
HOOVER**

μετάφραση
Νέλλα Γιατράκου

ΕΛΛ Διόπτρα

*Αυτό το βιβλίο είναι αφιερωμένο
στη γενναία και τολμηρή Μαρία Μπράλοκ*

Αγαπητή αναγνώστρια,

Αυτό το βιβλίο είναι η συνέχεια του *Τελειώνει με Εμάς* και ξεκινάει από το σημείο που σταμάτησε. Για να το απολαύσεις περισσότερο, θα ήταν καλό να διαβάσεις το *Αρχίζει με Εμάς* αφού διαβάσεις το πρώτο.

Όταν κυκλοφόρησε το *Τελειώνει με Εμάς*, δεν φανταζόμουν ότι κάποια μέρα θα έγραφα τη συνέχειά του. Επίσης, δεν φανταζόμουν ότι θα τύγχανε τέτοιας υποδοχής από τόσο πολύ κόσμο. Είμαι ευγνώμων που η ιστορία της Λίλι σας ενέπνευσε όπως ενέπνευσε εμένα η ιστορία της μητέρας μου.

Όταν το *Τελειώνει με Εμάς* έγινε δημοφιλές στο TikTok, κατακλύστηκα από αιτήματα για «περισσότερο Λίλι και Άτλας». Και πώς θα μπορούσα να πω όχι σε μια κοινότητα που μου άλλαξε τη ζωή; Αυτό το μυθιστόρημα είναι ένα ευχαριστώ για την τεράστια στήριξη που έλαβα και γι' αυτόν τον λόγο θέλησα να είναι μια πολύ πιο ανάλαφρη αναγνωστική εμπειρία.

Η Λίλι και ο Άτλας το αξίζουν.

Ελπίζω να απολαύσετε το ταξίδι τους.

Με όλη μου την αγάπη
Colleen Hoover

**Αρχίζει
με εμάς**

Κεφάλαιο Ένα

Άιλας

Κάποιος έχει γράψει με κόκκινο σπρέι τη λέξη *παλιό* *κάθαρμα* στην πίσω πόρτα του Μπιμψ και η ανορθόγραφη γραφή μου θυμίζει τη μητέρα μου.

Έκανε πάντα μια μικρή παύση ανάμεσα στα δύο συνθετικά, κάνοντάς τα να ακούγονται σαν δύο διαφορετικές λέξεις. Κάθε φορά που την άκουγα ήθελα να βάλω τα γέλια, αλλά ήταν δύσκολο να δω την αστεία πλευρά αφού ήμουν πάντα ο αποδέκτης της προσβολής.

«Παλιό... κάθαρμα», μουρμουρίζει ο Ντάριν. «Πρέπει να το έκανε κάποιο παιδί. Οι περισσότεροι ενήλικες ξέρουν πώς γράφεται η λέξη».

«Θα εκπλαγείς». Αγγίζω την μπογιά, αλλά δεν κολλάει στα δάχτυλά μου. Θα πρέπει να το έκαναν μόλις κλείσαμε χτες το βράδυ.

«Πιστεύεις ότι το έγραψαν σκόπιμα λανθασμένα;» ρωτάει. «Για να δείξουν πόσο μεγάλο κάθαρμα είσαι;»

«Γιατί υποθέτεις ότι ήμουν εγώ ο στόχος; Θα μπορούσες να είσαι εσύ ή ο Μπραντ».

«Δικό σου είναι το εστιατόριο». Ο Ντάριν βγάζει το μπουφάν του και το χρησιμοποιεί για να τραβήξει ένα μεγάλο

κομμάτι γυαλί από τη σπασμένη τζαμαρία. «Ένας δυσαρρστημένος υπάλληλος ίσως;»

«Έχω δυσαρρστημένους υπαλλήλους;» Δεν μπορώ να πιστέψω ότι κάποιος από αυτούς που εργάζονται για εμένα θα ήταν ικανός για κάτι τέτοιο. Η τελευταία υπάλληλος έφυγε πέντε μήνες πριν, παραιτήθηκε γιατί πήρε το πτυχίο της.

«Υπήρχε εκείνος ο τύπος που έκανε τη λάντζα πριν προσλάβεις τον Μπραντ. Πώς τον έλεγαν; Είχε το όνομα κάποιου πετρώματος ή κάτι τέτοιο, ήταν πολύ περίεργο».

«Κουόρτζ», λέω. «Ήταν το παρατσούκλι του». Είχα πάρα πολύ καιρό να τον σκεφτώ. Δεν πιστεύω ότι εξακολουθεί να τα έχει μαζί μου μετά από τόσο καιρό. Τον απέλυσα μόλις ανοίξαμε γιατί ανακάλυψα ότι δεν έπλενε στ' αλήθεια τα πιάτα, εκτός κι αν έβλεπε πάνω τους υπολείμματα φαγητού. Ποτήρια, πιάτα, μαχαιροπίρουνα – ό,τι επέστρεφε από κάποιο τραπέζι στην κουζίνα δείχνοντας σχετικά καθαρό το έβαζε με τα πλυμένα.

Αν δεν τον είχα απολύσει, θα μας είχε κλείσει το Υγειονομικό.

«Πρέπει να καλέσεις την αστυνομία», λέει ο Ντάριν. «Θα πρέπει να κάνουμε καταγγελία για να καλύψει τη ζημιά η ασφαλιστική».

Πριν προλάβω να διαφωνήσω, εμφανίζεται στην πίσω πόρτα ο Μπραντ, ακούω τα παπούτσια του να συνθλίβουν τα σπασμένα γυαλιά κάτω από τα πόδια του. Ήταν μέσα και έκανε έλεγχο για να δει αν κλάπηκε κάτι.

Ξύνει τα γένια στο πιγούνι του. «Πήραν τα κρουτόν».

Ακολουθεί μια σιωπή γεμάτη σύγχυση.

«Τα κρουτόν είπες;» ρωτάει ο Ντάριν.

«Ναι, πήραν όλα τα κρουτόν που φτιάξαμε χτες το βράδυ. Ωστόσο δεν φαίνεται να λείπει κάτι άλλο».

Δεν είναι αυτό που περίμενα να ακούσω. Όταν κάποιος κάνει διάρρηξη σε εστιατόριο και δεν παίρνει εξοπλισμό ή κάτι με αξία, σημαίνει ότι μάλλον το έκανε επειδή πεινούσε. Γνωρίζω από πρώτο χέρι την απελπισία αυτού του είδους. «Δεν θα κάνω καταγγελία».

Ο Ντάριν γυρίζει προς το μέρος μου. «Και γιατί όχι;»

«Γιατί μπορεί να πιάσουν αυτόν που το έκανε».

«Αυτός είναι ο σκοπός».

Παίρνω μια άδεια κούτα από τον σκουπιδοτενεκέ και αρχίζω να μαζεύω τα σπασμένα γυαλιά. «Κάποτε έκανα διάρρηξη σε ένα εστιατόριο. Έκλεψα ένα σάντουιτς με γαλοπούλα».

Τώρα με κοιτάζουν και οι δύο. «Ήσουν μεθυσμένος;» ρωτάει ο Ντάριν.

«Όχι, ήμουν πεινασμένος. Και δεν θέλω να συλληφθεί κανείς επειδή έκλεψε κρουτόν».

«Εντάξει, αλλά ίσως το φαγητό να ήταν μόνο η αρχή. Και αν την επόμενη φορά πάρουν εξοπλισμό;» λέει ο Ντάριν. «Η κάμερα ασφαλείας είναι ακόμα χαλασμένη;»

Έπρεπε να είχα φροντίσει να επισκευαστεί εδώ και μήνες. «Ήμουν πνιγμένος».

Ο Ντάριν παίρνει από τα χέρια μου την κούτα με τα γυαλιά και αρχίζει να μαζεύει τα υπόλοιπα κομμάτια. «Πρέπει να το φροντίσεις πριν ξανάρθουν. Μπορεί απόψε να χτυπήσουν το Κόριγκαν αφού το Μπιμπς αποδείχτηκε τόσο εύκολος στόχος».

«Στο Κόριγκαν οι κάμερες λειτουργούν. Και δεν πιστεύω ότι όποιος το έκανε θα επιτεθεί στο καινούριο μου εστιατόριο. Ήταν θέμα ευκολίας, όχι μια διάρρηξη με κίνητρο».

«Αυτό ελπίζεις», λέει ο Ντάριν.

Ανοίγω το στόμα μου να απαντήσω, αλλά με διακόπτει ένα εισερχόμενο μήνυμα. Δεν νομίζω ότι έχω αρπάξει ποτέ πιο γρήγορα το κινητό μου. Όταν βλέπω ότι δεν είναι από τη Λίλι, απογοητεύομαι.

Σήμερα το πρωί είχα βγει έξω για δουλειές κι έπεσα πάνω της. Ήταν η πρώτη φορά που συναντηθήκαμε μετά από ενάμιση χρόνο, αλλά εκείνη είχε αργήσει στη δουλειά της και εγώ είχα μόλις λάβει το μήνυμα του Ντάριν που με ενημέρωνε για τη διάρρηξη. Χωρίσαμε κάπως αμήχανα, με την υπόσχεση ότι θα μου έστελνε μήνυμα μόλις έφτανε στη δουλειά.

Από τότε έχει περάσει μιάμιση ώρα και δεν έχω νέα της. Μιάμιση ώρα δεν είναι τίποτε, αλλά δεν μπορώ να αγνοήσω το σφίξιμο στο στήθος που μου λέει ότι έχει αμφιβολίες για όσα ειπώθηκαν μεταξύ μας σε αυτή την πεντάλεπτη συνάντηση στο πεζοδρόμιο.

Εγώ δεν μετανιώνω καθόλου γι' αυτά που της είπα. Ίσως να παρασύρθηκα από τη στιγμή – βλέποντας πόσο ευτυχισμένη είναι και μαθαίνοντας ότι δεν είναι πλέον παντρεμένη. Αλλά εννοούσα κάθε λέξη.

Είμαι έτοιμος γι' αυτό. *Πανέτοιμος.*

Βρίσκω το νούμερό της στο τηλέφωνό μου. Τον τελευταίο ενάμιση χρόνο θέλησα πάρα πολλές φορές να της στείλω μήνυμα, αλλά την τελευταία φορά που μιλήσαμε το μπαλάκι βρισκόταν στη δική της πλευρά. Συνέβαιναν πάρα πολλά στη ζωή της και δεν ήθελα να την κάνω ακόμα πιο περίπλοκη.

Τώρα είναι ελεύθερη και φάνηκε έτοιμη να δώσει μια ευκαιρία σε αυτό που υπάρχει ανάμεσά μας. Ωστόσο είχε μιάμιση ώρα για να σκεφτεί τη συζήτησή μας και μιάμιση ώρα είναι άπλετος χρόνος για να μετανιώσει κάποιος. Κάθε

λεπτό που περνάει χωρίς να λάβω μήνυμά της μου φαίνεται σαν ολόκληρη μέρα.

Στο τηλέφωνό μου είναι ακόμα καταχωρισμένη ως Λίλι Κινκέντ, έτσι διορθώνω τα στοιχεία της και την καταχωρίζω ως Λίλι Μπλουμ.

Νιώθω τον Ντάριν να κοιτάζει την οθόνη του κινητού μου πάνω από τον ώμο μου. «Η Λίλι μας είναι αυτή;»

Ο Μπραντ ζωηρεύει. «Στέλνει μηνύματα στη Λίλι;»

«Η Λίλι μας;» ρωτάω μπερδεμένος. «Μια φορά την έχετε δει».

«Είναι ακόμα παντρεμένη;» ρωτάει ο Ντάριν.

Κουνάω το κεφάλι μου.

«Ευτυχώς για εκείνη», λέει. «Ήταν έγκυος, σωστά; Τι έκανε τελικά; Κορίτσι ή αγόρι;»

Δεν θέλω να μιλήσω για τη Λίλι, γιατί ακόμα δεν έχω να πω τίποτα. Δεν θέλω να το κάνω να φανεί πιο σοβαρό από ό,τι είναι. «Κορίτσι, και αυτή είναι η τελευταία ερώτηση που απαντάω». Στρέφω την προσοχή μου στον Μπραντ. «Θα έρθει ο Θίο σήμερα;»

«Είναι Πέμπτη. Θα έρθει».

Μπαίνω στο εστιατόριο. Αν πρόκειται να μιλήσω σε κάποιον για τη Λίλι, αυτός θα είναι ο Θίο.

Κεφάλαιο Δύο

Αίλι

Τα χέρια μου τρέμουν ακόμα παρόλο που πέρασαν σχεδόν δυο ώρες από την τυχαία συνάντησή μας με τον Άτλας. Δεν μπορώ να καταλάβω αν τρέμω από την έξαψη ή επειδή είμαι συνεχώς απασχολημένη και δεν έχω προλάβει να φάω από τη στιγμή που πέρασα την πόρτα. Δεν είχα ούτε πέντε δευτερόλεπτα στη διάθεσή μου για να επεξεργαστώ αυτό που συνέβη το πρωί, πόσο μάλλον να φάω το πρωινό που έφερα μαζί μου.

Στ' αλήθεια συνέβη αυτό; Στ' αλήθεια έκανα στον Άτλας μια σειρά από ερωτήσεις τόσο παράξενες που θα νιώθω ντροπή μέχρι του χρόνου;

Όμως δεν μου φάνηκε αμήχανος. Φάνηκε να χάρηκε πολύ που με είδε και όταν με αγκάλιασε, ένιωσα ότι ένα κομμάτι μου που κοιμόταν ξαφνικά ζωντάνεψε.

Όμως μόλις τώρα μπόρεσα να κάνω επιτέλους ένα διάλειμμα για να πάω στην τουαλέτα και η εικόνα μου στον καθρέφτη με έκανε να θέλω να βάλω τα κλάματα. Είμαι κόκκινη, η μπλούζα μου έχει λεκέδες από καρότα και το μανό στα νύχια μου έχει ξεφλουδίσει.

Δεν είναι ότι ο Άτλας επιθυμεί ή περιμένει την τελειότητα.

Είχα φανταστεί πολλές φορές ότι τον συναντάω τυχαία, όμως η συνάντηση στη φαντασία μου δεν συνέβαινε ποτέ στη μέση ενός φορτωμένου πρωινού, μισή ώρα αφού μου επιτέθηκε με μια χούφτα βρεφική τροφή ένα μωρό έντεκα μηνών.

Εκείνος ήταν πολύ όμορφος. Και μύριζε πολύ όμορφα.

Εγώ μάλλον μυρίζω μητρικό γάλα.

Είμαι τόσο συγκλονισμένη από αυτή την τυχαία συνάντηση, που έκανα τον διπλάσιο χρόνο από ό,τι συνήθως για να ετοιμάσω τις πρωινές παραδόσεις. Δεν έχω προλάβει καν να ελέγξω την ιστοσελίδα μας για νέες παραγγελίες. Ρίχνω μια τελευταία ματιά στον καθρέφτη, αλλά το μόνο που βλέπω είναι μια εξαντλημένη χωρισμένη μητέρα που δουλεύει πάρα πολύ.

Βγαίνω από την τουαλέτα και επιστρέφω στο ταμείο. Παίρνω μια παραγγελία από τον εκτυπωτή και αρχίζω να ετοιμάζω την κάρτα. Ποτέ δεν χρειάστηκα τόσο πολύ έναν αντιπερισπασμό και χαίρομαι που έχω τόσο πολλή δουλειά σήμερα.

Η παραγγελία είναι για ένα μπουκέτο τριαντάφυλλα για κάποια Γκρέτα από έναν Τζόναθαν. Το μήνυμα λέει: *Λυπάμαι για χτες το βράδυ. Θα με συγχωρήσεις;*

Βογκάω. Οι ανθοδέσμες συγγνώμης δεν είναι το αγαπημένο μου είδος. Καταλήγω πάντα να αναρωτιέμαι για ποιο λόγο ζητούν συγγνώμη. Την έστησε στο ραντεβού; Άργησε να γυρίσει σπίτι; Μάλωσαν;

Τη χτύπησε;

Μερικές φορές θέλω να γράψω στην κάρτα το νούμερο για το τοπικό καταφύγιο για θύματα ενδοοικογενειακής βίας και πρέπει να θυμίζω στον εαυτό μου ότι δεν είναι όλες οι συγγνώμες για κάτι τόσο φριχτό όσο οι συγγνώμες που δεχόμουν

εγώ. Ίσως ο Τζόναθαν και η Γκρέτα να είναι φίλοι και να θέλει να της φτιάξει το κέφι. Ίσως να είναι ο άντρας της και να της έκανε κάποιο υπερβολικό αστείο.

Όποιος και αν είναι ο λόγος για τα λουλούδια, ελπίζω να σημαίνουν κάτι καλό. Βάζω την κάρτα στον φάκελο και τον στερεώνω στο μπουκέτο με τα τριαντάφυλλα. Το βάζω στο ράφι με τις ανθοδέσμες προς παράδοση και ετοιμάζομαι να πιάσω την επόμενη παραγγελία όταν λαμβάνω ένα μήνυμα.

Ορμάω να πιάσω το κινητό μου λες και πρόκειται να αυτοκαταστραφεί το μήνυμα κι έχω μόνο τρία δευτερόλεπτα για να το διαβάσω. Δεν είναι από τον Άτλας, είναι από τον Ράιλ.

Κάνει να φάει τηγανητές πατάτες;

Γράφω μια γρήγορη απάντηση. **Μόνο τις μαλακές.**

Πετάω το τηλέφωνό μου στον πάγκο. Δεν θέλω να τρώει συχνά τηγανητές πατάτες, αλλά ο Ράιλ την έχει μόνο μια δυο μέρες την εβδομάδα και προσπαθώ να τρώει πιο θρεπτικές τροφές όταν είναι μαζί μου.

Μου άρεσε που για μερικά λεπτά δεν σκεφτόμουν τον Ράιλ, αλλά το μήνυμά μου θύμισε την ύπαρξή του. Και όσο υπάρχει, φοβάμαι ότι η σχέση, ακόμα και η φιλία, ανάμεσα σε εμένα και στον Άτλας είναι αδύνατη. Πώς θα αντιδράσει ο Ράιλ αν αρχίσω να βγαίνω με τον Άτλας; Πώς θα συμπεριφερόταν αν έπρεπε να βρεθούν στον ίδιο χώρο;

Ίσως βιάζομαι.

Κοιτάζω το τηλέφωνο και αναρωτιέμαι τι θα μπορούσα να πω στον Άτλας. Του είπα ότι θα του έστελνα μήνυμα μόλις άνοιγα το μαγαζί, αλλά με περίμεναν πελάτες στην πόρτα. Και τώρα που μου έστειλε μήνυμα ο Ράιλ θυμήθηκα ότι είναι και αυτός μέρος της εικόνας και διστάζω να επικοινωνήσω με τον Άτλας.

Η μπροστινή πόρτα ανοίγει και μπαίνει επιτέλους η υπάλληλός μου, η Λούσι. Φαίνεται πάντα φροντισμένη, ακόμα και όταν καταλαβαίνω ότι έχει κακή διάθεση.

«Καλημέρα, Λούσι».

Απομακρύνει τα μαλλιά από τα μάτια της και ακουμπάει την τσάντα της στον πάγκο αναστενάζοντας. «Είναι;»

Η Λούσι δεν είναι πολύ φιλική τα πρωινά. Έτσι μέχρι τις έντεκα συνήθως κάθομαι στο ταμείο εγώ ή η άλλη μου υπάλληλος, η Σερίνα, ενώ η Λούσι φτιάχνει συνθέσεις στο πίσω μέρος. Είναι πολύ πιο ευγενική με τους πελάτες μετά από ένα ή πέντε φλιτζάνια καφέ.

«Μόλις ανακάλυψα ότι οι κάρτες για τα τραπέζια δεν έφτασαν ποτέ επειδή διακόπηκε η παραγωγή τους και είναι πολύ αργά για να παραγγείλω άλλες. Απομένει λιγότερο από ένας μήνας μέχρι τον γάμο».

Έχουν πάει στραβά τόσα πράγματα με αυτόν τον γάμο, που μου έρχεται να της πω να τον ακυρώσει, αλλά δεν είμαι προληπτική και ελπίζω να μην είναι ούτε εκείνη.

«Οι χειροποίητες κάρτες θεωρούνται στιλάτες», λέω.

Η Λούσι κάνει μια γκριμάτσα. «Απεχθάνομαι τις χειροτεχνίες», μουρμουρίζει. «Πλέον δεν τον θέλω αυτόν τον γάμο. Νιώθω ότι ο σχεδιασμός του έχει διαρκέσει περισσότερο καιρό από τη σχέση μας». Αυτό είναι σωστό. «Ίσως πρέπει να τον ακυρώσουμε και να πάμε στο Βέγκας. Κι εσύ κλέφτηκες, έτσι δεν είναι; Το μετάνιωσες;»

Δεν ξέρω σε τι να αναφερθώ πρώτα. «Πώς είναι δυνατόν να απεχθάνεσαι τη χειροτεχνία; Δουλεύεις σε ανθοπωλείο. Κι εγώ χώρισα. Και βέβαια το μετανιώνω». Της δίνω μια μικρή στοίβα με παραγγελίες που δεν έχω ετοιμάσει ακόμη. «Αλλά ήταν διασκεδαστικό», παραδέχομαι.

Η Λούσι κατευθύνεται στο πίσω μέρος του μαγαζιού για να ετοιμάσει τις υπόλοιπες παραγγελίες κι εγώ σκέφτομαι ξανά τον Άτλας. *Και τον Ράιλ.* Και τον Αρμαγεδδώνα, γιατί αυτό συμβαίνει στο μυαλό μου όταν τους σκέφτομαι συγχρόνως.

Δεν έχω ιδέα πώς μπορεί να λειτουργήσει αυτό. Όταν έπεσα πάνω στον Άτλας, ήταν σαν να ξεθώριασαν όλα, συμπεριλαμβανομένου του Ράιλ. Όμως τώρα ο Ράιλ εισέβαλε πάλι στις σκέψεις μου. Όχι όπως *παλιά*, αλλά με έναν τρόπο που μοιάζει περισσότερο με οδόφραγμα. Η ερωτική μου ζωή έγινε επιτέλους ομαλή, χωρίς λακκούβες και στροφές, κυρίως επειδή εδώ και ενάμιση χρόνο είναι ανύπαρκτη. Όμως τώρα νιώθω ότι μπροστά μου υπάρχει μόνο ανώμαλο έδαφος και εμπόδια και βουνά.

Αξίζει τον κόπο; Ο Άτλας σίγουρα το αξίζει.

Αλλά το αξίζει η *σχέση*; Αξίζει το άγχος που θα προκαλούσε σε κάθε άλλη πτυχή της ζωής μου η πιθανότητα να γίνουμε ζευγάρι;

Έχω πολύ καιρό να νιώσω τόσο διχασμένη. Ένα κομμάτι μου θέλει να τηλεφωνήσω στην Αλίσσα και να της πω για τη συνάντησή με τον Άτλας, αλλά δεν μπορώ. Ξέρει πώς νιώθει ακόμα για εμένα ο Ράιλ. Ξέρει πώς θα ένιωθε αν έμπαινε στην εικόνα ο Άτλας.

Δεν μπορώ να μιλήσω ούτε στη μητέρα μου... γιατί είναι η μητέρα μου. Μπορεί να έχουμε έρθει κοντά τώρα τελευταία, αλλά δεν νιώθω άνετα να συζητήσω μαζί της τα αισθηματικά μου.

Μόνο σε μία γυναίκα μπορώ να μιλήσω άνετα για τον Άτλας.

«Λούσι;»

Έρχεται από το πίσω μέρος τραβώντας το ακουστικό από το αφτί της. «Με φώναξες;»

«Μπορείς να με καλύψεις για λίγο; Πρέπει να πάω να κάνω μια δουλειά. Θα επιστρέψω σε μια ώρα».

Έρχεται πίσω από τον πάγκο και αρπάζω την τσάντα μου. Τώρα που έχω την Έμερσον δεν περνάω αρκετό χρόνο μόνη μου, έτσι πού και πού κλέβω μια ωρίτσα εδώ κι εκεί μέσα στην εβδομάδα όταν μπορεί να με καλύψει κάποιος.

Κάποιες φορές απλώς μένω μόνη με τις σκέψεις μου, πράγμα που είναι αδύνατον με το παιδί, αφού ακόμα και όταν κοιμάται η προσοχή μου είναι στραμμένη σε εκείνη. Και με τη σταθερή ροή δουλειάς στο μαγαζί σπάνια μπορώ να ηρεμήσω για λίγο χωρίς να με διακόψουν.

Ανακάλυψα ότι για να ξεκαθαρίσω τις σκέψεις μου το μόνο που χρειάζεται είναι να μείνω μόνη στο αυτοκίνητό μου, ακούγοντας μουσική και κάποιες φορές τρώγοντας κι ένα κομμάτι τσιζκέικ.

Μόλις παρκάρω σε ένα σημείο με απρόσκοπτη θέα προς το λιμάνι της Βοστόνης, γέρνω πίσω το κάθισμά μου και βγάζω το σημειωματάριο και το σπινό που έφερα μαζί μου. Δεν ξέρω αν θα βοηθήσει όσο βοηθάει κάποιες φορές ένα γλυκό, αλλά πρέπει να εκφράσω τις σκέψεις μου όπως έκανα στο παρελθόν. Αυτή η μέθοδος με βοηθούσε όταν ήθελα να ξεκαθαρίσω τα πράγματα. Αν και αυτή τη φορά ελπίζω απλώς να μην καταρρεύσουν τελείως.

Αγαπητή Έλεν,

Μάντεψε ποιος επανήλθε.

Εγώ.

Και ο Άτλας.

Και οι δυο μας.

Έπεσα πάνω του σήμερα το πρωί πηγαίνοντας να συναντήσω τον Ράιλ με την Έμι. Χάρηκα πολύ που τον είδα. Αλλά όσο και αν αυτή η συνάντηση μου επιβεβαίωσε πώς νιώθουμε και πού βρισκόμαστε σε αυτή τη φάση της ζωής μας, έληξε κάπως αμήχανα. Εκείνος βιαζόταν γιατί είχε συμβεί κάτι στο εστιατόριό του και εγώ είχα αργήσει να ανοίξω το μαγαζί. Χωρίσαμε με την υπόσχεση ότι θα του έστελνα μήνυμα.

Θέλω να του στείλω μήνυμα. Πραγματικά. Ιδιαίτερα αφού αυτή η συνάντηση μου θύμισε πώς αισθάνομαι όταν είμαι κοντά του.

Δεν είχα συνειδητοποιήσει πόσο μόνη ένιωθα μέχρι αυτά τα λίγα λεπτά που περάσαμε μαζί σήμερα το πρωί. Αλλά από τότε που χώρισα με τον Ράιλ... ω, στάσου.

Ουάου. Δεν σου έχω μιλήσει για το διαζύγιο.

Έχω πάρα πολύ καιρό να σου γράφω. Άσε με να σε κατατοπίσω.

Μετά τη γέννηση της Έμι αποφάσισα ότι ο χωρισμός μου με τον Ράιλ θα ήταν μόνιμος. Του ζήτησα διαζύγιο μόλις γεννήθηκε. Δεν επέλεξα τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή για να τον πονέσω, απλώς δεν ήξερα ποια θα ήταν η απόφασή μου μέχρι που την κράτησα στα χέρια μου και συνειδητοποίησα ότι θα έκανα οτιδήποτε για να σπάσω τον κύκλο της κακοποίησης.

Βέβαια, το να ζητάς διαζύγιο είναι οδυνηρό. Ναι, υπέφερα. Αλλά όχι, δεν το μετανιώνω. Η επιλογή μου με βοήθησε να καταλάβω ότι μερικές φορές οι δυσκολότερες αποφάσεις μπορεί να οδηγήσουν στο καλύτερο αποτέλεσμα.

Δεν θα σου πω ψέματα ότι δεν μου λείπει, γιατί μου

λείπει. Μου λείπει αυτό που ήμαστε κάποιες φορές. Μου λείπει η οικογένεια που θα μπορούσαμε να είχαμε δημιουργήσει για την Έμερσον. Ξέρω ότι πήρα τη σωστή απόφαση, αλλά κάποιες φορές με λυγίζει το βάρος της. Πρέπει να συναναστρέφομαι τον Ράιλ. Διαθέτει ακόμα τα καλά χαρακτηριστικά που ερωτεύτηκα και τώρα που δεν είμαστε πια μαζί βλέπω σπάνια την άσχημη πλευρά του, που προκάλεσε το τέλος του γάμου μας. Πλέον μου δείχνει τον καλύτερο εαυτό του. Έπρεπε να είναι ευχάριστος και να μη φέρνει πολλές αντιρρήσεις για να μην τον καταγγείλω για όλα τα επεισόδια οικογενειακής βίας που βίωσα στα χέρια του. Θα μπορούσε να μην έχει χάσει μόνο τη γυναίκα του, αλλά πολύ περισσότερα, έτσι σχετικά με το θέμα της επιμέλειας, τα πράγματα ήταν πιο φιλικά από ό,τι περίμενα.

Ίσως επειδή το πάλεψα λιγότερο από ό,τι εκείνος. Όταν είπα στον δικηγόρο μου ότι ήθελα την πλήρη επιμέλεια, ήταν απόλυτα ειλικρινής. Αν δεν ήμουν πρόθυμη να βγάλω στη φόρα όλα μας τα άπλυτα μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου, δεν θα μπορούσα να εμποδίσω τον Κάιλ να περνάει χρόνο με την Έμερσον. Επίσης μου είπε ότι ακόμα κι αν μιλούσα για την ενδοοικογενειακή βία, πολύ σπάνια αποφασίζεται αφαίρεση γονικής μέριμνας από έναν πρόθυμο και επιτυχημένο πατέρα που δεν έχει ποινικό μητρώο και παρέχει οικονομική στήριξη.

Είχα δύο επιλογές. Μπορούσα να του κάνω μήνυση και να πάμε στα δικαστήρια για να καταλήξουμε τελικά σε συνεπιμέλεια. Ή να προσπαθήσω να κάνω με τον Ράιλ μια συμφωνία που θα μας ικανοποιούσε και τους

δύο και θα μας επέτρεπε να συνεργαστούμε στην ανατροφή του παιδιού μας.

Μπορείς να πεις ότι συμβιβαστήκαμε, παρόλο που δεν υπάρχει καμία απολύτως συμφωνία που θα με έκανε να νιώθω άνετα με το γεγονός ότι αφήνω την κόρη μου με κάποιον που γνωρίζω ότι είναι οξυθυμος. Όμως το μόνο που μπορώ να κάνω όσον αφορά την επιμέλεια είναι να επιλέξω το μικρότερο από τα δύο κακά και να ελπίζω ότι η Έμι δεν θα δει ποτέ αυτή την πλευρά του.

Θέλω να δεθεί η Έμι με τον πατέρα της. Δεν ήθελα ποτέ να του τη στερήσω. Απλώς θέλω να είμαι σίγουρη ότι είναι ασφαλής, γι' αυτό ikέτευσα τον Ράιλ τα πρώτα χρόνια να αρκεστεί σε μονοήμερες επισκέψεις. Δεν του είπα ποτέ ότι το ζήτησα επειδή δεν τον εμπιστεύομαι απόλυτα. Χρησιμοποίησα ως δικαιολογία τον θηλασμό και το απρόβλεπτο ωράριο της δουλειάς του, αλλά είμαι σίγουρη ότι κατά βάθος ξέρει γιατί δεν θέλω να μένει μαζί του τη νύχτα.

Δεν μιλάμε για την κακοποίηση του παρελθόντος. Μιλάμε για την Έμι και για τη δουλειά και όταν είναι μπροστά η κόρη μας χαμογελάμε. Κάποιες φορές το χαμόγελο είναι βεβιασμένο και ψεύτικο, τουλάχιστον το δικό μου, αλλά είναι καλύτερα από αυτό που θα είχε συμβεί αν είχαμε πάει στα δικαστήρια και τελικά είχα χάσει. Θα χαμογελάω ψεύτικα μέχρι να γίνει δεκαοκτώ, αν αυτό σημαίνει ότι δεν θα χρειαστεί να δεχτώ τη συνεπιμέλεια εκθέτοντας συστηματικά την κόρη μου στις χειρότερες πλευρές του πατέρα της.

Μέχρι τώρα τα πράγματα πάνε καλά, αν δεν υπολογίσει κανείς τις περιστασιακές απόπειρές του να με πείσει

ότι τα πράγματα δεν είναι όπως πιστεύω και το ανεπιθύμητο φλερτ. Παρόλο που έκανα σαφή τα αισθήματά μου κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έκδοσης διαζυγίου, εξακολουθεί να τρέφει ελπίδες. Μερικές φορές λέει πράγματα που μαρτυρούν ότι δεν έχει εγκαταλείψει την ιδέα να είμαστε μαζί. Φοβάμαι ότι είναι τόσο συνεργάσιμος επειδή πιστεύει ότι αν φερθεί αρκετά καλά για αρκετό καιρό, κάποια στιγμή θα με ξανακερδίσει. Πιστεύει ότι με τον καιρό θα μαλακώσω.

Όμως η ζωή δεν θα εξελιχθεί σύμφωνα με τις επιθυμίες του, Έλεν. Κάποια στιγμή θα προχωρήσω και για να είμαι ειλικρινής, ελπίζω να προχωρήσω με τον Άτλας. Είναι πολύ νωρίς για να ξέρω αν μπορεί να συμβεί αυτό, αλλά είμαι σίγουρη ότι δεν θα γυρίσω ποτέ στον Ράιλ όσος καιρός και αν περάσει.

Έχει περάσει σχεδόν ένας χρόνος από τότε που ζήτησα διαζύγιο από τον Ράιλ και σχεδόν δεκαεννέα μήνες από τον καβγά που τελικά προκάλεσε τον χωρισμό μας. Πράγμα που σημαίνει ότι είμαι μόνη μου πάνω από ενάμιση χρόνο.

Ενάμισης χρόνος διάλειμμα ανάμεσα σε δυο σχέσεις φαίνεται μεγάλο διάστημα, και ίσως να ήταν αν ήταν κάποιος άλλος και όχι ο Άτλας. Αλλά πώς θα μπορούσε να λειτουργήσει αυτό; Και αν, αφού στείλω μήνυμα στον Άτλας, με καλέσει για μεσημεριανό; Και αν περάσουμε υπέροχα, πράγμα για το οποίο είμαι σίγουρη, και το μεσημεριανό γίνει δείπνο; Και αν μετά το δείπνο συνεχίσουμε από εκεί που είχαμε μείνει όταν ήμαστε πιο νέοι; Και μετά νιώσουμε ευτυχισμένοι και ερωτευτούμε ξανά και μπει για τα καλά στη ζωή μου;

Ξέρω ότι φαίνεται σαν να προτρέχω, αλλά μιλάμε για τον Άτλας. Εκτός κι αν έκανε μεταμόσχευση προσωπικότητας, ξέρουμε και οι δύο πόσο εύκολο είναι να τον αγαπήσω. Γι' αυτό είμαι τόσο διστακτική, επειδή ξέρω ότι θα πετύχει.

Και αν πετύχει, πώς θα νιώσει ο Ράιλ για τη νέα μου σχέση; Η Έμερσον είναι σχεδόν ενός έτους και αυτός ο χρόνος πέρασε χωρίς πολλά δράματα, αλλά ξέρω ότι αυτό συνέβη επειδή υιοθετήσαμε μια ρουτίνα που δεν τη διατάρασσε τίποτα. Όμως γιατί νιώθω ότι οποιαδήποτε αναφορά στον Άτλας θα προκαλέσει ένα τσουνάμι;

Δεν του αξίζει να ανησυχώ τόσο πολύ, αλλά ο Ράιλ έχει τη δύναμη να κάνει την ερωτική μου ζωή κόλαση. Γιατί εξακολουθεί να καταλαμβάνει τόσο πολύ χώρο μέσα στο μυαλό μου; Έτσι αισθάνομαι – νιώθω ότι συμβαίνουν όλα αυτά τα υπέροχα πράγματα, αλλά μόλις αρχίζω να τα συνειδητοποιώ, φτάνουν σε ένα κομμάτι μου που εξακολουθεί να παίρνει αποφάσεις με βάση τον Ράιλ και τις πιθανές αντιδράσεις του.

Περισσότερο από όλα με τρομάζουν οι αντιδράσεις του. Θέλω να ελπίζω ότι δεν θα ζηλέψει, αλλά αυτό θα συμβεί. Αν αρχίσω να βγαίνω με τον Άτλας, θα μου δυσκολέψει τη ζωή. Παρόλο που ξέρω ότι το διαζύγιο ήταν η σωστή απόφαση, ήταν μια απόφαση με συνέπειες. Και μία από αυτές είναι ότι ο Ράιλ θα θεωρεί πάντα τον Άτλας υπεύθυνο για τη διάλυση του γάμου μας.

Ο Ράιλ είναι ο πατέρας της κόρης μου. Όποιος άντρας κι αν μπει στη ζωή μου από δω και πέρα, ο Ράιλ είναι αυτός που θα πρέπει να εξευμενίζω για χάρη της γαλήνης

της κόρης μου. Και αν ξαναμπεί στη ζωή μου ο Άτλας Κό-
ριγκαν, ο Ράιλ δεν θα ηρεμήσει ποτέ.

Μακάρι να μπορούσες να μου πεις τι να κάνω. Να
θυσιάσω μια σχέση που είμαι σίγουρη πως θα με κάνει
ευτυχισμένη για να αποφύγω την αναπόφευκτη ανα-
στάτωση που θα προκαλέσει η παρουσία του Άτλας;

Ή θα υπάρχει πάντα στην καρδιά μου ένα κενό στο
σχήμα της μορφής του μέχρι να του επιτρέψω να το
γεμίσει;

Περιμένει μήνυμά μου, αλλά χρειάζομαι περισσότερο
χρόνο για να σκεφτώ. Δεν ξέρω ούτε τι να του πω. Δεν
ξέρω τι να κάνω.

Αν καταλήξω κάπου, θα σε ενημερώσω.

Λίλι

Κεφάλαιο Τρία

Άτλας

“**Ε**πιτέλους φτάσαμε στη στεριά”;» λέει ο Θίο. «Αλήθεια της το είπες αυτό; Φωναχτά;»

Μετακινούμαι αμήχανα στον καναπέ. «Όταν ήμαστε νεότεροι, μας έφερε κοντά το *Αναζητώντας τον Νέμο*».

«Χρησιμοποίησες τα λόγια ενός καρτούν». Ο Θίο κουνάει δραματικά το κεφάλι του. «Και δεν πέτυχε. Έχουν περάσει πάνω από οκτώ ώρες από τότε που έπεσες πάνω της και ακόμα να σου στείλει μήνυμα».

«Ίσως να ήταν απασχολημένη».

«Ή ίσως να την πίεσες», λέει ο Θίο γέροντας μπροστά. Ενώνει τα χέρια του ανάμεσα στα γόνατά του και ξανασυγκεντρώνεται. «Και τι συνέβη αφού της είπες όλα αυτά τα γλυκανάλατα;»

Είναι βάνουσος. «Τίποτα. Έπρεπε να πάμε και οι δύο στη δουλειά. Τη ρώτησα αν έχει ακόμα το τηλέφωνό μου και είπε ότι το έχει απομνημονεύσει και μετά είπαμε αντί...»

«Περίμενε», με διακόπτει ο Θίο. «Έχει απομνημονεύσει τον αριθμό σου;»

«Έτσι φαίνεται».

«Εντάξει». Δείχνει αισιόδοξος. «Αυτό σημαίνει κάτι. Καμείς δεν απομνημονεύει τηλέφωνα πια».

Σκεφτόμουν ακριβώς το ίδιο, αλλά αναρωτιέμαι αν το απομνημόνευσε για άλλους λόγους. Όταν το έγραψα και το έβαλα μέσα στη θήκη του κινητού της, ήταν για μια περίπτωση ανάγκης. Ίσως ένα κομμάτι της να ήξερε ότι κάποια μέρα θα το χρειαζόταν, έτσι το απομνημόνευσε για λόγους που δεν έχουν σχέση με εμένα.

«Τι να κάνω λοιπόν; Να της στείλω μήνυμα; Να της τηλεφωνήσω; Να περιμένω να επικοινωνήσει εκείνη;»

«Μόνο οκτώ ώρες πέρασαν, Άτλας. Ηρέμησε».

Η συμβουλή του με κάνει να γυρίσω απότομα. «Πριν από δυο λεπτά συμπεριφερόσουν λες και οκτώ ώρες χωρίς μήνυμα ήταν υπερβολικά πολλές. Τώρα μου λες να ηρεμήσω;»

Ο Θίο ανασηκώνει τους ώμους του και κλοτσάει το γραφείο μου για να κάνει την καρέκλα του να περιστραφεί. «Είμαι δώδεκα. Δεν έχω καν τηλέφωνο και θέλεις τη γνώμη μου για το πρωτόκολλο της ανταλλαγής μηνυμάτων;»

Εκπλήσσομαι που δεν έχει κινητό. Ο Μπραντ δεν δίνει την εντύπωση αυστηρού πατέρα. «Γιατί δεν έχεις κινητό;»

«Ο μπαμπάς λέει ότι μπορώ να πάρω μόλις κλείσω τα δεκατρία. Δυο μήνες ακόμα», λέει μελαγχολικά.

Από τότε που ο Μπραντ πήρε προαγωγή πριν από έξι μήνες, ο Θίο έρχεται στο εσπιατόριο δύο μέρες την εβδομάδα μετά το σχολείο. Ο Θίο μου έχει πει ότι όταν μεγαλώσει θέλει να γίνει ψυχοθεραπευτής, έτσι τον αφήνω να εξασκείται με εμένα. Στην αρχή ο στόχος αυτών των συζητήσεων ήταν να ωφεληθεί εκείνος, αλλά τώρα τελευταία νιώθω ότι ωφελούμαι εγώ.

Ο Μπραντ βάζει το κεφάλι του στο γραφείο μου αναζητώντας τον γιο του. «Πάμε. Ο Άτλας έχει δουλειά». Του κάνει νόημα να σηκωθεί, αλλά ο Θίο εξακολουθεί να περιστρέφεται με την καρέκλα του γραφείου μου.

«Ο Άτλας μου είπε να έρθω. Χρειαζόταν τη συμβουλή μου για ένα θέμα που έχει».

«Δεν θα το καταλάβω ποτέ αυτό», λέει ο Μπραντ δείχνοντας εμένα και τον Θίο. «Τι συμβουλή μπορεί να σου δώσει ο γιος μου; Πώς να αποφύγεις τις δουλειές σου και να κερδίσεις στο Minecraft;»

Ο Θίο σηκώνεται και τεντώνει τα χέρια του πάνω από το κεφάλι του. «Συμβουλές για κορίτσια. Και στο Minecraft ο σκοπός δεν είναι να νικήσεις, έχεις πολλές άλλες επιλογές». Βγαίνοντας από το γραφείο μου, ο Θίο με κοιτάζει πάνω από τον ώμο του. «Στείλε της μήνυμα». Το λέει σαν να είναι η προφανής λύση. Και ίσως να είναι.

Ο Μπραντ τον τραβάει από την πόρτα.

Κάθομαι πάλι στην καρέκλα μου και κοιτάζω την κενή οθόνη του κινητού μου. *Ίσως να απομνημόνευσε λάθος το νούμερο.*

Βρίσκω το νούμερό της, αλλά διστάζω. Μπορεί να έχει δίκιο ο Θίο. Ίσως να την πίεσα το πρωί. Δεν είπαμε πολλά, αλλά όσα είπαμε είχαν νόημα και ένταση. Ίσως αυτό να την τρόμαξε.

Ή... ίσως να έχω δίκιο και να απομνημόνευσε λάθος το νούμερο.

Τα δάχτυλά μου αιωρούνται πάνω από το πληκτρολόγιο. Θέλω να της στείλω μήνυμα, αλλά δεν θέλω να την πιέσω. Ωστόσο ξέρουμε και οι δύο ότι οι ζωές μας θα ήταν πολύ διαφορετικές αν δεν είχα κάνει τόσα λάθη με εκείνη στο παρελθόν.

Για χρόνια ολόκληρα έλεγα ότι η ζωή μου δεν ήταν αρκετά καλή για εκείνη, όμως η Λίλι ταίριαζε πάντα σε αυτή. Ταίριαζε απόλυτα. Αυτή τη φορά αρνούμαι να την αφήσω να φύγει

χωρίς να προσπαθήσω. Και θα ξεκινήσω διασφαλίζοντας ότι έχει τον σωστό αριθμό.

Χάρηκα που σε είδα σήμερα, Λίλι.

Περιμένω να δω αν θα απαντήσει. Όταν βλέπω τις τρεις τελίτσες, κρατάω την ανάσα μου.

Κι εγώ.

Κοιτάζω για πολλή ώρα την απάντηση, ελπίζοντας ότι θα έρθει κι άλλο μήνυμα. Δεν έρχεται. Μόνο αυτό παίρνω.

Είναι μόνο δυο λέξεις, αλλά πάνω το νόημα.

Αναστενάζω ηττημένος και πετάω το κινητό στο γραφείο.

Κεφάλαιο Τέσσερα

Αίλι

Από τότε που γεννήθηκε η Έμερσον εγώ και ο Ράιλ έχουμε μια αντισυμβατική σχέση. Δεν νομίζω ότι υπάρχουν πολλά ζευγάρια που καταθέτουν αίτηση διαζυγίου ενώ συγχρόνως υπογράφουν το πιστοποιητικό γέννησης του νεογέννητου παιδιού τους.

Όσο και αν με απογοήτευσε ο Ράιλ αναγκάζοντάς με να πάρω την απόφαση να βάλω τέλος στον γάμο μας, δεν ήθελα να τον εμποδίσω να δεθεί με την κόρη μας. Είμαι όσο πιο συνεργάσιμη μπορώ δεδομένου του χαοτικού προγράμματός του. Μάλιστα, μερικές φορές την πηγαίνω στη δουλειά του για να τη δει στο διάλειμμά του.

Επίσης είχε το κλειδί του σπιτιού μου από πριν γεννηθεί η Έμερσον. Του το έδωσα επειδή ζω μόνη και φοβόμουν ότι θα ξεκινούσε ο τοκετός και δεν θα μπορούσε να μπει στο διαμέρισμα. Όμως δεν μου το επέστρεψε ποτέ και θέλω να το ζητήσω πίσω. Το χρησιμοποιεί μερικές φορές όταν έχει αργά χειρουργείο και μπορεί να περάσει λίγο επιπλέον χρόνο με την Έμι το πρωί, αφού φύγω για τη δουλειά. Γι' αυτό δεν του το έχω ζητήσει. Όμως τελευταία το χρησιμοποιεί και όταν τη φέρνει σπίτι.

Μου έστειλε μήνυμα πριν κλείσω το μαγαζί για να μου πει ότι η Έμι ήταν κουρασμένη και θα την πήγαινε στο σπίτι μου για να τη βάλει στο κρεβάτι της. Η συχνότητα με την οποία χρησιμοποιεί το κλειδί τώρα τελευταία με κάνει να αναρωτιέμαι μήπως η Έμι δεν είναι η μόνη με την οποία επιδιώκει να περνά χρόνο.

Όταν τελικά φτάνω στο σπίτι, η πόρτα της εισόδου είναι ξεκλείδωτη. Ο Ράιλ είναι στην κουζίνα. Ακούει την πόρτα να κλείνει και σηκώνει το κεφάλι του για να με κοιτάξει.

«Έφερα φαγητό», λέει δείχνοντας τη σακούλα από το αγαπημένο μου ταϊλανδέζικο εστιατόριο. «Δεν έχεις φάει, έτσι δεν είναι;»

Δεν μου αρέσει αυτό. Νιώθει όλο και πιο άνετα μέσα στο σπίτι μου. Όμως η μέρα με έχει εξαντλήσει συναισθηματικά, έτσι κουνάω το κεφάλι μου και αποφασίζω να αντιμετωπίσω το πρόβλημα κάποια άλλη στιγμή. «Όχι. Ευχαριστώ». Ακουμπάω την τσάντα μου στο τραπέζι, προσπερνάω την κουζίνα και κατευθύνομαι στο δωμάτιο της Έμι.

«Μόλις την έβαλα στο κρεβάτι», με προειδοποιεί.

Σταματάω έξω από το δωμάτιό της και ακουμπάω το αφτί μου στην πόρτα. Δεν ακούγεται τίποτα, έτσι απομακρύνομαι και επιστρέφω στην κουζίνα χωρίς να την ξυπνήσω.

Νιώθω πολύ άσχημα για τη σύντομη απάντηση που έστειλα νωρίτερα στον Άτλας, αλλά αυτή η αλληλεπίδραση με τον Ράιλ επιβεβαίωσε τις ανησυχίες μου. Πώς μπορώ να ξεκινήσω μια καινούρια σχέση με κάποιον όταν ο πρώην άντρας μου μου φέρνει φαγητό και έχει το κλειδί του διαμερίσματός μου;

Δεν μπορώ ούτε να σκέφτομαι την ιδέα μιας σχέσης με τον Άτλας αν δεν θέσω όρια στον Ράιλ.

Ο Ράιλ διαλέγει ένα μπουκάλι κόκκινο κρασί από το ράφι με τα κρασιά. «Μπορώ να το ανοίξω;»

Ανασηκώνω τους ώμους μου ενώ σερβίρω παντ τσί στο πιάτο μου. «Ανοίξέ το, αλλά εγώ δεν θέλω να πιω».

Βάζει πίσω το μπουκάλι και συμβιβάζεται με μια κούπα τσί. Παίρνω ένα μπουκάλι νερό από το ψυγείο και καθόμαστε στο τραπέζι.

«Πώς ήταν σήμερα;» τον ρωτάω.

«Λίγο γκρινιάρια, αλλά είχα πολλές εξωτερικές δουλειές. Νομίζω ότι κουράστηκε από το μπες βγες στο καρεκλάκι του αυτοκινήτου. Ήταν καλύτερα όταν πήγαμε στην Αλίσα».

«Πότε είναι το επόμενο ρεπό σου;» τον ρωτάω.

«Δεν είμαι σίγουρος. Θα σε ενημερώσω». Γέρνει μπροστά και σκουπίζει κάτι στο μάγουλό μου με τον αντίχειρά του. Τινάζομαι, αλλά δεν το προσέχει. Ή ίσως προσποιείται ότι δεν το πρόσεξε. Δεν είμαι σίγουρη αν αντιλαμβάνεται ότι κάθε φορά που το χέρι του με πλησιάζει η αντίδρασή μου είναι αρνητική. Επειδή τον ξέρω, μάλλον σκέφτεται ότι τινάχτηκα επειδή ένιωσα μια σπίθα.

Μετά τη γέννηση της Έμι υπήρχαν στιγμές που ένιωθα μια σπίθα ανάμεσά μας. Έκανε ή έλεγε κάτι γλυκό ή κρατούσε την Έμι στην αγκαλιά του και της τραγουδούσε και ένιωθα τη γνώριμη επιθυμία να φουσκώνει μέσα μου. Όμως κατάφερνα να μην παρασυρθώ από τη στιγμή. Αρκεί μία κακή ανάμνηση για να σβήσει κάθε συναίσθημα που νιώθω για εκείνον.

Ο δρόμος ήταν μακρύς και δύσβατος, αλλά αυτά τα αισθήματα δεν υπάρχουν πια.

Νομίζω ότι έσβησαν όταν έκανα μια λίστα με όλους τους λόγους που με οδήγησαν στο διαζύγιο. Μερικές φορές, αφού φύγει, πηγαίνω στο δωμάτιό μου και τη διαβάζω

για να θυμηθώ ότι αυτή η συμφωνία είναι το καλύτερο για όλους μας.

Ίσως όχι *ακριβώς* συμφωνία. Εξακολουθώ να θέλω το κλειδί μου πίσω.

Ετοιμάζομαι να φάω άλλη μια μπουκιά νουντλς όταν ακούω έναν πνιχτό ήχο μέσα από την τσάντα μου στην άλλη άκρη του τραπεζιού. Αφήνω το πιρούνι μου για να πιάσω γρήγορα το κινητό μου πριν το κάνει ο Ράιλ. Όχι ότι θα διάβαζε τα μηνύματά μου, αλλά το τελευταίο που θέλω είναι να προσπαθήσει να φανεί ευγενικός δίνοντάς μου το κινητό μου. Ίσως δει ότι το μήνυμα είναι από τον Άτλας και δεν είμαι έτοιμη για την καταιγίδα που θα ακολουθούσε.

Όμως το μήνυμα δεν είναι από τον Άτλας. Είναι από τη μητέρα μου. Μου έστειλε τις φωτογραφίες της Έμι που έβγαλε πριν από λίγες μέρες. Αφήνω κάτω το κινητό και πάνω το πιρούνι μου. Βλέπω τον Ράιλ να με κοιτάζει.

«Η μητέρα μου ήταν», λέω. Δεν ξέρω καν γιατί το είπα. Δεν του χρωστάω καμία εξήγηση, αλλά δεν μου αρέσει ο τρόπος που με κοιτάζει.

«Ποιος έλπιζες ότι θα ήταν; Όρμησες πάνω από το τραπέζι για να πιάσεις το κινητό σου».

«Κανένας». Πίνω μια γουλιά. Εξακολουθεί να με κοιτάζει. Δεν έχω ιδέα πόσο καλά με διαβάζει ο Ράιλ, αλλά μάλλον ξέρει ότι λέω ψέματα.

Στριφογυρίζει το πιρούνι του μέσα στα νουντλς και κοιτάζει το πιάτο του με σφιγμένο σαγόνι. «Βγαίνεις με κάποιον;» Υπάρχει ένταση στη φωνή του.

«Δεν σε αφορά, αλλά η απάντηση είναι όχι».

«Δεν λέω ότι με αφορά. Απλώς συζητάμε».

Δεν απαντάω σε αυτό γιατί είναι ψέμα. Όταν ένας

πρόσφατα διαζευγμένος άντρας ρωτάει την πρώην γυναίκα του αν βγαίνει με κάποιον, δεν το κάνει στο πλαίσιο της ανάλαφρης συζήτησης.

«Νομίζω ότι κάποια στιγμή θα πρέπει να κάνουμε μια πιο σοβαρή συζήτηση σχετικά με τις σχέσεις», λέει. «Πριν ένας από τους δυο μας φέρει κάποιον σε επαφή με την Έμερσον. Να θέσουμε κάποιους κανόνες».

Γνέφω. «Νομίζω ότι πρέπει να θέσουμε κανόνες και για πολλά άλλα πέρα από αυτό».

Τα μάτια του στενεύουν. «Όπως;»

«Όπως η πρόσβασή σου στο διαμέρισμά μου». Ξεροκαταπίνω. «Θα ήθελα πίσω το κλειδί μου».

Ο Ράιλ με κοιτάζει στωικά πριν απαντήσει. Μετά σκουπίζει το στόμα του και λέει: «Δεν μπορώ να βάλω την κόρη μου για ύπνο;».

«Δεν λέω αυτό».

«Ξέρεις πόσο τρελό είναι το πρόγραμμά μου, Λίλι. Ακόμα κι έτσι τη βλέπω πολύ λίγο».

«Δεν λέω ότι θέλω να τη βλέπεις λιγότερο. Απλώς θέλω το κλειδί μου. Η ιδιωτικότητά μου είναι σημαντική για εμένα».

Τα χαρακτηριστικά του είναι σφιγμένα. Έχει εκνευριστεί. Ήξερα ότι θα αντιδρούσε έτσι, αλλά δίνει στο θέμα εξωπραγματικές διαστάσεις. Δεν έχει να κάνει με το πόσο θέλω να βλέπει την Έμι. Απλώς δεν θέλω να έχει εύκολη πρόσβαση στο σπίτι μου. Υπήρχε λόγος που έφυγα από το σπίτι και πήρα διαζύγιο.

Δεν πρόκειται για κάποια μεγάλη αλλαγή, όμως είναι αναγκαία, διαφορετικά θα κολλήσουμε για πάντα σε αυτή την προβληματική ρουτίνα.

«Τότε θα αρχίσω να την κρατάω τη νύχτα». Το λέει με

σιγουριά ενώ με κοιτάζει για να δει την αντίδρασή μου. Ξέρω ότι αντιλαμβάνεται τη δυσφορία που με πνίγει.

Φροντίζω να ακουστώ ήρεμη. «Δεν νομίζω ότι είμαι έτοιμη γι' αυτό».

Αφήνει το πιρούνι του να πέσει με θόρυβο στο πιάτο του. «Ίσως πρέπει να τροποποιήσουμε τη συμφωνία για την επιμέλεια».

Τα λόγια του με εξοργίζουν, αλλά καταφέρνω να τιθα-
σεύσω τον θυμό μου. Σηκώνομαι και παίρνω το πιάτο μου.
«Αλήθεια, Ράιλ; Ζητάω να μου δώσεις πίσω το κλειδί του
σπιτιού μου και με απειλείς με δικαστήριο;»

Συμπεριφέρεται λες και η συμφωνία μας έγινε για δικό
μου όφελος και όχι για δικό του. Ξέρει ότι μετά από όσα μου
έκανε μπορούσα να ζητήσω την αποκλειστική επιμέλεια στο
δικαστήριο. Δεν ζήτησα ποτέ να τον συλλάβουν. Θα έπρεπε
να νιώθει ευγνωμοσύνη για τη γενναιοδωρία μου.

Μπαίνω στην κουζίνα, αφήνω το πιάτο μου και σφίγγω
την άκρη του πάγκου αφήνοντας το κεφάλι μου να πέσει
ανάμεσα στους ώμους μου. *Ηρέμησε, Λίλι. Απλώς αντιδράει.*

Ακούω τον Ράιλ να αναστενάζει μετανιωμένος. Με ακο-
λουθεί στην κουζίνα. Στηρίζεται στον πάγκο ενώ εγώ ξεπλένω
το πιάτο μου. «Μπορείς τουλάχιστον να μου δώσεις ένα χρο-
νοδιάγραμμα;» χαμηλώνει τον τόνο της φωνής του. «Πότε
θα αρχίσει να μένει μαζί μου τη νύχτα;»

Πιέζω τον γοφό μου πάνω στον πάγκο και γυρίζω να τον
κοιτάξω. «Όταν μπορεί να μιλήσει».

«Γιατί τότε;»

Απεχθάνομαι το ότι χρειάζεται να το πω φωναχτά. «Όποτε
αν συμβεί κάτι, να μπορεί να μου το πει, Ράιλ».

Όταν συνειδητοποιεί πλήρως τι σημαίνει η φράση μου,

γνέφει ελαφρά δαγκώνοντας το κάτω χείλος του. Βλέπω την ταραχή του στις φλέβες που φουσκώνουν στον λαιμό του. Βγάζει τα κλειδιά του από την τσέπη του και αφαιρεί το κλειδί του διαμερίσματός μου. Το πετάει στον πάγκο και φεύγει.

Όταν παίρνει το σακάκι του και βγαίνει από την πόρτα, νιώθω στο στήθος μου το οικείο τσίμπημα της ενοχής. Την ακολουθούν πάντα αμφιβολίες, όπως *Μήπως είμαι πολύ σκληρή μαζί του;* και *Κι αν έχει αλλάξει πραγματικά;*

Ξέρω τις απαντήσεις, αλλά μερικές φορές μου κάνει καλό να διαβάζω τις υπενθυμίσεις. Πηγαίνω στο δωμάτιό μου και παίρνω τη λίστα από την κοσμηματοθήκη μου.

1. Σε χαστούκισε επειδή γέλασες.
2. Σε έσπρωξε στα σκαλιά.
3. Σε δάγκωσε.
4. Προσπάθησε να σε βιάσει.
5. Εξαιτίας του χρειάστηκες ράμματα.
6. Σε έβλαψε σωματικά πάνω από μία φορά. Θα συνέβαινε ξανά και ξανά.
7. Το έκανε για την κόρη σου.

Περνάω το δάχτυλό μου πάνω από το τατουάζ στον ώμο μου και νιώθω τις μικρές ουλές που άφησαν τα δόντια του. Αν μου έκανε αυτά τα πράγματα στην καλύτερη φάση της σχέσης μας, τι ήταν ικανός να κάνει στη χειρότερη;

Διπλώνω τη λίστα και τη βάζω μέσα στην κοσμηματοθήκη μου για την επόμενη φορά που θα χρειαστώ μια υπενθύμιση.